

утеплення, при вартості опалення 0.52 грн/квт*год, буде складати 531,13 тис. грн.

Література: 1. *Мартинов В.Л., Ткачук Л.І.* Економіко-математичне моделювання витрат на опалення будинку // Тези міжнародної науково-практичної конференції «Диверсифікація інноваційного розвитку національного господарства в контексті реалізації глобалізаційних процесів». – Кременчук: КДУ, 2010. – С. 36-38. 2. *Степанов М.Ф., Гайко А.Ф.* Економічно доцільний опір зовнішніх огорожувальних конструкцій будинків // Теплотехніка. — К.: КДТУБА, 1998. — Вип. 63. — С. 239—255.

Ю.Ю. МОЙШ, студ., ЗакДУ

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Реалізація інноваційної моделі економічного розвитку України передбачає створення, освоєння у виробництві і просування на ринок технологічних і організаційно-управлінських інновацій. Вагомим інструментом такого напрямку розвитку є реалізація нововведень на підприємствах. В епоху інформаційно-технологічної революції сумарна віддача від інноваційних проектів значно перевищує будь-яку іншу сферу застосування капіталу, однак в умовах України ефективність їх реалізації є досить низькою, і зумовлена наступними причинами.

В умовах нового ринкового укладу з'явилися нові можливості реалізації дослідницьких і конструкторських проектів та використання їх результатів. Мова йде про інноваційне підприємництво (технопарки, венчурні фірми) як інструмент виробничо-технологічного партнерства та можливість придбання результатів дослідницьких розробок ззовні. Зважаючи на те, що в Україні функціонують лише 5 технопарків, то про масштабність зовнішніх зв'язків у даному напрямку говорити складно. Більшою мірою варто звернути увагу варто звернути на ефективність співпраці підприємств з зовнішніми науково-дослідницькими установами та конструкторськими підрозділами інших

великих підприємств. Однак, зважаючи на офіційні дані (табл. 1) [1] ефективність такої співпраці є достатньо низькою.

З таблиці видно, що фінансові показники зовнішньої співпраці є низькими, і не відображають тенденції до росту, особливо у 2009 році, коли загальні витрати на дослідження і розробки впали на 32% порівняно з попереднім роком.

Таблиця 1 - Витрати на інноваційну діяльність в Україні за напрямками, тис.грн.

Показник	2007	2008	2009
Дослідження і розробки	986,5	1243,6	846,7
В.т.ч. внутрішні НДР	793,6	958,8	633,3
зовнішні НДР	192,9	284,8	213,4
Придбання нових технологій	328,4	421,8	115,9
Придбання машин та обладнання	7471,1	7664,8	4974,7
Інші витрати	2064,9	2664,0	2012,6
Всього	10850,9	11994,2	7949,9

Прогнози подальшого розвитку НДР в Україні є доволі суперечливими. З одного боку в Постанові Кабінету міністрів України від 14 травня 2008 року Про затвердження Державної цільової економічної програми "Створення в Україні інноваційної інфраструктури" на 2009-2013 роки [2] збільшення витрат на інноваційні проекти за вказаний період до 7 млрд.грн., з іншого, згідно офіційних даних [1] у 2009 році такі витрати склали 127 млн.грн. Враховуючи законодавчо затверджений показник ця цифра повинна становити 1,4 млрд.грн., тобто у 11 раз більшою. Для окреслення орієнтовних показників, які необхідно досягнути в напрямку розвитку НДДКР, наведемо приклад таких витрат на ведучих компаніях США, а саме: Ford Motor Co (автомобілебудування) – 6,3 млрд.дол., Motorola (електроніка і IT) – 3,6 млрд.дол., Johnson&Johnson (фармацевтика) – 4,48 млрд.дол.[3, 73]

Згідно згаданого вище документу інноваційна активність підприємств у 2009-2013 роках повинна збільшитись на 5%. Зважаючи на існуючу динаміку [1] цього буде досить складно досягти. Разом з тим в Законі України "Про наукову і науково-технічну діяльність" визначено, що витрати б'юджету на реалізацію науково-дослідницьких проектів повинні становити не менше 1,7 % ВВП. Згідно офіційних даних в жоден з років після підписання згаданого документу цей показник дотриманий не був. Дані інноваційної активності підприємств України та частки їх витрат на НДДКР у ВВП подано у табл. 2

Таблиця 2 - Результати інноваційної діяльності підприємств в Україні*

Показник	2007	2008	2009
Питома вага підприємств, що впроваджували інновації, %	11,5	10,8	10,7
Питома вага обсягу виконаних наукових і науково-технічних робіт у ВВП	0,93	0,9	0,95

*- сформовано на основі [1].

Для більшого розуміння глибини проблеми порівняємо показники витрат на НДДКР України і високо розвинутих країн світу в розрахунку на душу населення. В Україні у 2009 році цей показник становив 23 дол. (для переведення показників у дол. США приймався курс 1 дол.=8 грн.) [1], в інших країнах світу станом ще на 2001 рік він склав (у дол. США): Велика Британія – 427,6; Канада – 439,9; Німеччина – 580,2; Франція – 478,1; США – 892,1 [3, 75].

Вирішення описаних проблем потребує глобальних змін у системі управління інноваційним розвитком, а саме: - розвиток фінансово-економічної підсистеми інноваційної інфраструктури як недостатньо розвинутої; - розвиток виробничо-технологічної підсистеми інноваційної інфраструктури з поступовим впровадженням окремих елементів фінансово-економічної підсистеми; - проведення експертизи інноваційних, науково-технічних проектів; - інформаційно-консультаційне забезпечення інноваційної діяльності, трансфер технологій, комерціалізація інтелектуальної власності; - оптимізація і розширення мережі центрів інформаційно-консультаційної підтримки

інноваційної діяльності; - розбудова інфраструктури кадрового забезпечення інноваційної діяльності.

Список літератури: 1. Режим доступу// www.ukrstat.gov.ua, 2. Режим доступу// www.rada.gov.ua, 3. Глушко О. Активізація НДДКР у корпораціях: світовий досвід і Україна/ О. Глушко// Економіка і прогнозування. – 2005. - №4, С. 67-81.

С.А. НАЗАРЕНКО, к.е.н., доц., ЧДГУ

УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ

Вимоги до структури управління процесами і всієї системи менеджменту якості в цілому, а також до способів її реалізації при розробці документації системи менеджменту якості є необхідною умовою подальшого її розвитку.

Перший процес блоку процесів системи менеджменту якості – це процес проектування системи менеджменту якості. Його можуть реалізувати фахівці з якості, очолювані представником керівництва. Другий процес – це впровадження системи менеджменту якості і забезпечення її належного функціонування. Цей процес може реалізувати лише перша особа суб'єкту господарювання. Процес організації розробки і вдосконалення системи менеджменту якості повинен відповідати вимогам, що має забезпечити представник керівництва. Процес вимірювання можуть виконувати фахівці з якості, а аналіз системи менеджменту якості повинен проводити перший керівник (перша особа). За кожен процес призначається відповідальна особа, яка забезпечує виконання на підприємстві своєї частини обов'язкових вимог [1, 54].

В процесі виробництва виникає не лише продукція, але й інформація про продукцію та про процес – вони складають додану вартість (цінність). Інформація має бути повною, достовірною, своєчасною і доступною.

Система менеджменту якості – це сукупність взаємопов'язаних та взаємодіючих елементів для розробки політики і цілей та досягнення цих цілей для керівництва і управління організацією стосовно якості [2, 44].